

Forfatter: Heger, Jens Stephan

Titel: BREV TIL: Teaterdirektionen FRA: Heger, Jens Stephan (1800-03-27)

Citation: Heger, Jens Stephan: "BREV TIL: Teaterdirektionen FRA: Heger, Jens Stephan (1800-03-27)", i *Breve fra danske Skuespillere og Skuespillerinder*, J. L. LY BECKERS FORLAG, s. 103. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002227775-000-shoot-L0022277750000096.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra danske Skuespillere og Skuespillerinder

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

TIL THEATERDIREKTIONEN.

1800, 27. Marts.

Paa Directionens Pro. Mem. af 20 Marts sidsle, giver jeg mig den Frihed at svare: at jeg i ingen Henseende troer mig berettiget til at forsømme mine Pligter, om end Andre forsømme deres; og en nøyagtig Beretning, om det forefaldne ved bemeldte Prøve, tør jeg haabe vil overbevise Directionen om, at Hr. Clausen, fordi han har troet sig fornærmet, har gjort en alvorlig Sag af en i sig selv ubetydelig Tildragelse. Ved at berette Directionen ethvert uvejlet Ord, der kan slippe et Menneske af Munden, vil Hr. Regisseuren paadrage Directionen saavel som Selskabets Medlemmer megen Ubehagelighed.

Prøven paa Herm: v: Un: bemeldte Dag, begyndte med Optoget og Choret i 2den Akt — hvorved jeg var tilstæde. I den Formeening, at man, som der blev talt om, vilde prøve 4 Act, gik jeg ind i Directionens Loge. Noget efter aabnede Hr. Clausen Døren og spurgte: »er Du ikke med i Marchen i første Act?« jeg svarede, for at give Hr. Clausen et Vink om hans egen Forseelse: »der vare de, som stode og saae paa Marchen i anden Act, og altsaa kunde jeg lige saa got blive her.« Hr. Clausen lukkede derpaa Døren, men aabnede den Øyeblikket efter, og sagde: »vil Du da have den Godhed at sige hvem det var, at det kan blive meldt!« Nej, jeg vil skaane Dig for Umagen, svarede jeg, og gik strax ud — og Marchen var forbi. Derpaa sagde jeg til Hr. Clausen aleene, og ikke i Hr. Instr. Schwartzs Overværelse, endskjøndt han stod i Nærheden: »dersom Du endelig vil vide hvem det var der var borte, saa skal jeg sige Dig det — det var Dig selv.« Hr. Clausen kaldte nu selv Hr. Instructøren til, endskjøndt jeg bad ham om, ingen Ophævelser at gjøre; og det blev oplyst at Hr. Clausen skulde have været med i Marchen.

Derpaa sagde Hr. Clausen: »Saa var Hr. Rosing og Saaby ogsaa borte.« »Det siger jeg ikke — svarede jeg — men Du var borte.« »Ja det skal blive meldt« — sagde Hr. Regisseuren. »Som Du vil« — svarede jeg, og gik.

Jeg haaber, at Directionen heraf vil finde mig antageligt undskyldt, og at dette altsaa maae være det sidste jeg beyrder Directionen med i denne Sag. Vel kunde jeg beraabe mig paa s. 104 Hr. Instructor Schwartzs Vidnesbyrd angaaende nun Samtale med Hr. Clausen, men da Hr. Instructøren ikke gav sin Erklæring over det for mig vigtigste Punkt i den Pro. Mem. jeg gav mig den Frihed at tilsende Directionen: nemlig om — at der havde været en saadan Allarm bag Tæppet, at ikke Uagtsomhed, men Umuelighed af at høre Stikrepliquen maatte antages, som Aarsag til min Mangel paa Nøjagtighed i at komme ind, saa kunde det mueligen ogsaa blive Tilfældet her.